

SYLABUS**DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022/23-2025/26***(skrajne daty)*

Rok akademicki 2025/26

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Podstawy medycyny klinicznej
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Medycznych
Kierunek studiów	Systemy diagnostyczne w medycynie
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia, inż.
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	Stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	Rok IV, semestr VII
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. n. med. Łukasz Błażowski
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr hab. n. med. Łukasz Błażowski, mgr Paulina Pisaniak

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
7	30	15							2

1.2. Sposób realizacji zajęć

- ☒ zajęcia w formie tradycyjnej
☒ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

WYKŁAD – ZALICZENIE BEZ OCENY

ĆWICZENIA - ZALICZENIE Z OCENĄ

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Wiadomości w zakresie biologii człowieka, propedeutyki nauk medycznych i pomocy doraźnej.

Znajomość anatomii i fizjologii człowieka.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	opanowanie przez studenta podstawowych umiejętności takich jak: zbieranie wywiadu, badanie przedmiotowe pacjenta.
----	---

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	student zna i rozumie podstawowe zjawiska i procesy z zakresu medycyny, w szczególności dotyczące zasad komunikacji z pacjentem oraz podstaw anatomii, fizjologii człowieka, fizjopatologii chorób, fizjoterapii i podstawowych zasad badania lekarskiego	K_Wo3
EK_02	student potrafi w sposób przystępny przedstawić podstawowe fakty w ramach zastosowań fizyki w medycynie i technice z uwzględnieniem ich przydatności w codziennej praktyce	K_U10
EK_03	student potrafi przygotować wystąpienia ustne oraz typowe prace pisemne w języku polskim lub języku obcym, dotyczące zagadnień szczegółowych, z wykorzystaniem podstawowych pojęć teoretycznych, oraz różnych źródeł z uwzględnieniem zasad EBM (evidence-based medicine)	K_U11
EK_04	student potrafi świadomie projektować swoją ścieżkę kształcenia oraz samodzielnie aktualizować i integrować z innymi dziedzinami wiedzę nabytą na studiach	K_U15
EK_05	student jest gotów do rozumienia społecznych aspektów praktycznego stosowania zdobytej wiedzy i umiejętności oraz związanej z tym odpowiedzialności a także do wypełniania zobowiązań społecznych	K_Ko3
EK_06	student jest gotów do przestrzegania zasad etyki zawodowej a także do wymagania tego od innych, zna i respektuje wszelkie prawa pacjenta	K_Ko5
EK_07	student posiada umiejętność analitycznego i krytycznego myślenia w procesie diagnostyczno-leczniczym, jest gotów do pełnienia w sposób odpowiedzialny ról zawodowych wymagających kompetencji odpowiednich dla absolwenta studiów kierunku SDM	K_Ko6

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Treści merytoryczne
Podstawowe definicje w medycynie. Nauki o zdrowiu. Wywiad lekarski: Psychologiczne aspekty kontaktów interpersonalnych ze szczególnym uwzględnieniem relacji lekarz-pacjent. Prawa pacjenta.
Podstawowe zasady badania lekarskiego. Poznanie schematu wywiadu lekarskiego. Wprowadzenie do badania podmiotowego.
Badanie klatki piersiowej: Przedstawienie zasad badania przedmiotowego klatki piersiowej. Badania diagnostyczne pomocne w diagnostyce chorób klatki piersiowej (RTG, KT, MR, bronchoskopia, spirometria) - zastosowanie w praktyce.
Pomiar ciśnienia tętniczego. Standardy wykonywania badania EKG wraz z podstawową interpretacją wyniku. Podstawy echokardiografii w diagnostyce kardiologicznej.
Badanie jamy brzusznej: Przedstawienie zasad badania przedmiotowego jamy brzusznej. Ostre schorzenia - podstawowa symptomatologia.
Badania diagnostyczne pomocne w diagnostyce chorób jamy brzusznej. Rola ultrasonografii i endoskopii w diagnostyce schorzeń jamy brzusznej. Użyteczność innych metod obrazowania w schorzeniach przewodu pokarmowego.
Przedstawienie podstaw badania neurologicznego w aspekcie diagnostyki najczęstszych schorzeń neurologicznych. Metody obrazowania w neurologii. Podstawowe aspekty badania EMG i ENG. Interpretacja wyników w aspekcie klinicznym.
Podstawowe schorzenia narządu wzroku – wprowadzenie. Zasady badania okulistycznego: Badanie ostrości wzroku. Badanie dna oka. Metody obrazowania w okulistyce.
Laryngologia: Przedstawienie zasad i techniki badania otolaryngologicznego. Zastosowanie metod diagnostycznych w praktyce klinicznej. Symptomatologia najczęstszych schorzeń otolaryngologicznych.
Schorzenia układu ruchu. Podstawy badania fizykalnego. Badania obrazowe w reumatologii.
Dokumentacja medyczna - historia choroby. Współpraca diagnosty z lekarzem. Ogólne zasady „myślenia klinicznego”. Umiejętność pracy w zespole.

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych

Treści merytoryczne
Praktyczne aspekty badania podmiotowego
1. Omówienie relacji lekarz-pacjent. 2. Praktyczne aspekty badania podmiotowego. 3. Praktyczne aspekty badania przedmiotowego
1. Omówienie wybranych zagadnień z pulmonologii 2. Omówienie wybranych zagadnień z kardiologii. 3. Pomiar ciśnienia tętniczego. Badanie EKG.
1. Omówienie wybranych zagadnień z gastroenterologii. 2. Omówienie wybranych zagadnień z neurologii. 3. Praktyczne zastosowanie metod diagnostycznych.
1. Omówienie wybranych zagadnień z okulistyki 2. Omówienie wybranych zagadnień z laryngologii 3. Omówienie wybranych zagadnień z reumatologii
Wspólne przeprowadzanie analizy przypadku klinicznego (na podstawie przygotowanego

opisu) z udziałem studentów w trybie „burzy mózgów” z wyszczególnieniem wszystkich elementów i etapów procesu diagnostycznego.

3.4 Metody dydaktyczne

Np.:

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną, metody kształcenia na odległość

Ćwiczenia: analiza tekstów z dyskusją, metoda projektów (projekt badawczy, wdrożeniowy, praktyczny), praca w grupach (rozwiązywanie zadań, dyskusja), gry dydaktyczne, metody kształcenia na odległość

Laboratorium: wykonywanie doświadczeń, projektowanie doświadczeń

Wykład: wykład z prezentacją multimedialną.

Ćwiczenia: dyskusja, projekty studenckie.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, test końcowy, kolokwium	w., ćw.
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, test końcowy, kolokwium	w., ćw.
EK_03	projekt	ćw.
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć	ćw.
EK_05	obserwacja w trakcie zajęć,	ćw.
EK_06	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	w., ćw.
EK_07	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćw.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Sposób zaliczenia wykładu – na podstawie testu końcowego;

Sposób zaliczenia ćwiczeń – zaliczenie z oceną;

Forma zaliczenia ćwiczeń – warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest zaliczenie kolokwium z materiału przerabianego na zajęciach, brak nieobecności nieusprawiedliwionych.

Zaliczenie przedmiotu odbywać się będzie poprzez kolokwia, projekty, aktywność na zajęciach i udział w dyskusji. Potwierdzi ona stopień osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów kształcenia. Weryfikacja osiąganych efektów kształcenia kontrolowana jest na bieżąco w trakcie realizacji zajęć. Ocena uzyskana z zaliczenia przedmiotu pozwoli ocenić stopień osiągniętych efektów.

Wykład –zaliczenie testu końcowego.

Ćwiczenia – kolokwium uznaje się za zaliczone na ocenę pozytywną, gdy student uzyskał min. 51% pkt. z zadanych pytań.

Ocena jest określana na podstawie procentowej punktacji

dost. (51 - 60)% pkt.,
 +dost. (61 - 70)% pkt.,
 dobry (71 - 80)% pkt.,
 +dobry (81 - 90)% pkt.,
 bardzo dobry (91 - 100)% pkt.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	45
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	2
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	15
SUMA GODZIN	62
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	n.d.
zasady i formy odbywania praktyk	n.d.

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Kulik T.B, Latałski M. „Zdrowie publiczne. Podręcznik dla studentów i absolwentów Wydziałów Pielęgniarstwa i Nauk o Zdrowiu Akademii Medycznych.” Wyd. Czelej Sp. z o.o.
2. Bolechowski F., *Podstawy ogólnej diagnostyki klinicznej: podręcznik dla studentów medycyny*; wyd. 3, PZWL, Warszawa 1982.
3. Katz J.N., Patel C.B., Aslam M.K., *Podręcznik medycyny klinicznej opartej na zasadach EBM*, PZWL, 2009.
4. „Interna Szczeklika 2016” Medycyna Praktyczna, Kraków 2016
5. SZCZEKLIK E., SZCZEKLIK A. „DIAGNOSTYKA OGÓLNA CHOROÓB WEWNĘTRZNYCH” PZWL, WARSZAWA 1979.

Literatura uzupełniająca:

1. Kremer H., Dobrinski W. „Diagnostyka ultrasonograficzna” Wydawnictwo Medyczne Urban & Partner Wrocław 1996
2. Gibiński K., Nowak A. „Endoscopia układu trawiennego” Wydanie II. PZWL Warszawa 1991

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej